

Udstaaelse, som i Tidens Løb maatte have vist sig hensigtsmæssige. Naar det ærede Medlem for Listeds Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) mente at savne en Bestemmelse, som fandtes i Regeringens Forslag, om Mishandling af Forældre og Ægtefæller, er det, fordi det ærede Medlem ikke er Jurist og ikke kan Straffelovens Paragraffer paa sine Fingre, thi det fornødne findes i § 4. Der omhandles nemlig Straffelovens Paragraffer 201—203, og Mishandling af Ægtefæller findes i § 202, medens § 201 handler om legemlig Vold mod Forældre, Bedsteforældre og andre Ascendenter. Det ærede Medlem var inde paa Tanken om til dette Lovforslag at knytte Bestemmelser vedrørende Nødværgeretten, noget, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds omtalte. Hvorvidt der virkelig maatte være nogen Trang i saa Henseende, skal jeg ikke udtale noget bestemt om. Der synes at være en ret udbredt Anskuelse om, at vor Nødværge Lovgivnings Bestemmelser rumme visse Fæjer, skønt man paa den anden Side, hvad ogsaa den sidste ærede Taler anførte, føler en vis Beroligelse ved en i den senere Tid falden Højesteretsdom. Det er jo meget muligt, at der her kan være en Mangel, men jeg vil dog meget fraraade, at knytte herhenhørende Bestemmelser til dette Lovforslag. Jeg tror, det vil være en ganske overordentlig vanskelig Materie at træffe de rette Bestemmelser om, saa at man gjorde lige Stel til begge Sider, det maatte vist helst være forbeholdt et senere Lovforslag. Jeg tror, der vilde gaa lang Tid hen, i hvilken Vollerne fik Lov til at hujere til samme Stræk for Publikum, hvis man vilde knytte Bestemmelser herom til dette Lovforslag. Naar begge de ærede Medlemmer synes at være inde paa den Tanke, at en Reform med Hensyn til Lovgivningen om Nødværgeretten vilde være et nok saa godt Middel mod voldelige Overfald som det her foreliggende Lovforslag, tror jeg dog ikke, det holder Stik, i det mindste ikke med Hensyn til voldelig Overfald af den her omhandlede Befæstethed, hvor det i Reglen drejer sig om Personer, som misbruge deres legemlige Kræfter over for svagere Personer. Det kan ikke nytte, at vi saa heldigere Bestemmelser for Nødværgeretten, naar det er et Fruentimmer eller en Olding, der bliver overfalden af en ung, kraftig Mand, som drifter dem Staller, river dem i Rendestenen, sparke eller deslige. Jeg mener da for det første ikke, at en bedre Lovgivning paa Nødværgerettens Omraade vilde gøre denne Lov i mindste Maade overflødig eller mindre paatrængende, og jeg vil som sagt meget anbefale, at man ikke søger

at drage ny Punkter ind under Behandlingen af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (Mfr. Christensen) udtalte sin Forundring over, at man nu, da man besluttede sig til at beskæftige sig med en Reform paa Retsvæsenets Omraade, tog fat paa dette Punkt, og som han sagde, i Stedet for at skabe en Garanti for Retsfikkerheden, skabte ny Straffe for Forbryderne. Over hans Sympati og Omsorg for Forbryderne, som have gjort sig fortjente til disse ny Straffe, idet de gamle ikke anses for at være tilstrækkelige, skal jeg ikke anstille nærmere Betragtninger. Jeg mener, at dette Lovforslag skulde bidrage til at skabe nogen Garanti for Retsfikkerheden, for saa vidt som disse ny Straffebestemmelser kunne virke afstrækkende. Jeg mener, at det i alt Fald ved Domsfældelser skal vise sig, at man i den ny Lov har et brugbart Middel til at tøjle de heromhandlede Udstejler. Jeg forstaaer i øvrigt ikke, hvorledes det ærede Medlem kan sige, at dette Forslag har noget at gøre med de forestaaende omfattende Reforme, thi disse Reforme vedrøre ikke Strafferetten, de vedrøre Processen, Paatalen, og de ville gaa deres Gang uberørte af dette.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, helst i den her foreliggende Stikfælse. Men selvfølgelig er det ikke saaledes at forstaa, at jeg ikke, hvis man skulde ønske Forandringer, skulde være villig til at tage dem under Overvejselse. Kunde man finde en eller anden Forbedring, kunde det jo være meget godt, naar vi blot saa Loven.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Selv efter den givne Anledning er det ikke heldigt, at et Medlems Udtalelse her i Tinget betegnes som taabelig.

Wiinblad: Jeg skal tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Dobbeltthed i Argumentatione for det foreliggende Forslag, en Dobbeltthed, hvori der ligger en stærk Modsetning. De Argumenter, man har anført for Lovforslaget, have været, at Volds handlinger, Forbrydelser, som ere Udslag af Brutalitet, ere i stærk Stigning, at der i det hele taget er en tiltagende Raahed i Befolkningen, som giver sig Udslag i Volds handlinger. Det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) og ogsaa andre Medlemmer baade her og i det andet Ting have fundet Anledning til at minde om „Kvælerne“ i England som en Slags Støtte for Forslaget og som et Slags Billede af, hvad det